

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 2

Ožujak - Travanj 2019

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Pobjeda nad svijetom 2

Međunarodne Biblijske Studije

Služite s poniznošću 14

Cijena učenja 16

Izgubljeni sin 19

Sin Čovječji spašava 21

Slijedite me 23

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

MARCH / APRIL 2019

First Issue published December 2013

Printed in USA

Pobjeda nad svijetom

„U svijetu imate muku, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet!“ — Ivan 16: 33

KAD SE ISUS PRIBLIŽIO kraju svoje službe u tijelu, bio je više nego ikad zabrinut za dobrobit svojih učenika. Znao je da bez prosvjetljenja Duha Svetoga ne bi mogli u potpunosti razumjeti značenje naizgled tragičnih događaja koji su mu se brzo približavali. Ipak, nastojao je što više pripremiti njihove umove i srca, kako ne bi potpuno posrnuli i tako ne bi bili spremni uživati povlastice evanđeoskog doba koje je trebalo započeti na Duhove. Tako im je izravno služio i molio za njih u tu svrhu.

Učenici su već naučili da im sljedbeništvo poniznog Nazarećanina nije donijelo ugled i odobravanje svijeta, osobito tadašnjeg religioznog svijeta. Premda su se mnoga mnoštva okupljala oko svog voljenog Učitelja, prečesto se ispostavilo da je motiv bila materijalna korist za koju su se nadali da će primiti od čuda koje je izveo, da "jedu kruhove" i da se "nasite". (Ivan 6: 26) Malo je njih bilo zainteresirano da budu spremni žrtvovati se kako bi bili Isusovi učenici, i često se prema njemu očitovalo otvoreno suprotstavljanje.

Prije nego što je Isus razapet, njegovi učenici su vjerojatno mislili da će on na neki način nadvladati ovo protivljenje i postati prihvaćeni vođa i kralj Izraela, i

konačno cijelog svijeta. Nije li prorok napisao o njemu: "Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja"? (Izaija 9: 7) Tada nisu znali da je prvo bilo neophodno da on trpi i umre za svijet prije nego se ispune proročanstva o slavi njegovog kraljevstva. (Luka 24: 26) Nadali su se sudjelovanju u slavi Učitelja, za koju su vjerovali da je blizu.

Isus nije uskratio svojim učenicima činjenicu o njegovoj neposrednoj smrti, ali oni su nekako osjetili da ono što je rekao u tom smislu mora imati drugo značenje. "Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta," rekao je. (Ivan 6: 51) On im je također rekao da mora otići u Jeruzalem, gdje će mnogo patiti i na kraju biti ubijen. Kad je to čuo, Petar je rekao: "Bože sačuvaj, Gospodine," ukazujući na to da je mislio kako je Isus pogriješio u procjeni snage svojih neprijatelja, ili da bi ga se moglo odvratiti od nesmotrenog izlaganja opasnosti.—Matej 16: 21, 22

Isus je, međutim, mislio upravo ono što je rekao u vezi sa svojom brzo približavajućom smrću, iako se učenici nisu mogli uvjeriti da će se to doista dogoditi. Isus je znao da i dalje svoje privilegije učeništva i dalje gledaju uglavnom s gledišta materijalnih prednosti slave koju su se nadali da će dobiti od povezanosti s njim. Uistinu, voljeli su ga i voljeli su mesijanski razlog zbog kojeg su bili uvjereni da je on božanski imenovani vođa, ali još uvijek nisu razumjeli tako jasno kao što će kasnije znati da će postojati patnja i smrt povezani s tim razlogom, kao i slava i čast. Proroci su prorekli "patnje Kristove", kao i "slavu koja bi trebala slijediti", ali do sada su znali samo o obećanoj slavi i nadali su se da će sudjelovati u toj slavi.—1. Petrova 1: 10, 11; Izaija 53: 1-12

Isus je to znao, tako da ih je u posljednjim danima svoje službe nastojao pripremiti za ono što je predvidio da će oni doživjeti. “Ako vas svijet mrzi,” rekao je, “znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; ... nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. Sjećajte se riječi koju vam rekoh: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara.’ Ako su mene progonili, i vas će progoniti.” “To sam vam govorio,” nastavio je Učitelj, “da se ne sablaznite. Izopćavat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi čas kad će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu.”—Ivan 15: 18-20; 16: 1, 2

Čini se da ne postoji način pogrešnog razumijevanja značenja takvih izjava, jer one govore o nadolazećoj nesreći. Osim što je rekao svojim učenicima da bi im smrt mogla biti nagrada što su ga slijedili, on je također upozorio: “Evo dolazi čas ... raspršit ćete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sâm jer Otac je sa mnom” (Ivan 16: 32) Takve izjave, koje dolaze iz pouzdanog izvora, svakako bi izazvale strah i strašnu slutnju buduće katastrofe. Međutim, Isus je dalje objasnio: “To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet!”—vs. 33

Takve riječi, kao ove gore navedene, čine se čudnim načinom bodrenja ljudi i smirivanja njihovih srca. Međutim, dobro je primijetiti da nisu bile toliko sračunato upozorenje na dolazeće nevolje kako bi se učenicima pružio mir i dobro raspoloženje, nego prije činjenica da će kada dođe, shvatiti njihovo značenje i shvatiti da su imali povlasticu da pate s njim. Isus je htio da i oni znaju da je pobijedio svijet i da će i oni dobiti snagu da nadvladaju svijet ako i dalje budu njegovi

učenici. S tom sigurnošću pobjede, mogli su biti "ohrabreni" unatoč protivljenju svijeta. Saznanje da su patili sa svojim Učiteljem, ne umanjujući bol, dalo bi im hrabrost da nastave dalje.

KRŠĆANSKI RAT

U primjeru postavljenom Isusovim vlastitim životom i službom, i kroz njegova učenja, kao i učenjem njegovih apostola, jasno je da je kršćanski život jedna od borbi protiv oporbe. To je rat u kojem smo uključeni u borbu protiv strašnih neprijatelja, što će nas zasigurno nadjačati ako nam ne bude dana božanska snaga da ih pobijedimo. Sotona, đavao, je poglavar naših neprijatelja, a njegov saveznik je svijet i naše vlastito palo tijelo. (1. Petrova 5: 8) Kao nova stvorenja u Kristu Isusu nalazimo se u neprijateljstvu sa sva tri od njih, i ta će se borba nastaviti sve dok smo u tijelu.

Opis naših napora da pokorimo tijelo su takvi biblijski izrazi kao "mučiti" i "razapeti" (Kološanima 3: 5; Rimljanima 6: 6; Galaćanima 2: 20; 5: 24; 6: 14). Govoreći o sebi apostol Pavao je zapisao: "Krotim svoje tijelo i zarobljavam." (1. Korinćanima 9: 27, *English Standard Version*) S druge strane, pojam "pobijediti" se u Novom zavjetu koristi za opisivanje Kršćanske pobjede nad Sotonom i nad zlom koji je temelj svijeta u kojem je on knez. "Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.", piše Pavao. (Rimljanima 12: 21) Ivan govori o nadvladavanju "zloga". (1. Ivanova 2: 13, 14) On također piše da onaj koji je "od Boga rođen [stvoren], pobjeđuje svijet."—1. Ivanova 5: 4

Apostol je Ivan bio zadivljen onim što je Učitelj rekao o pobjedi nad svijetom, jer ne samo da je to zabilježio u svom Evanđelju, što Matej, Marko i Luka

nisu, već je proširio tu temu u svojim poslanicama. Čini se da Ivan, također, jako cijeni misao o božanskoj ljubavi koja se očitovala u Isusovom poslanju da bude čovjekov Otkupitelj. "Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca," zapisao je. (Ivan 3: 16) S obzirom na našu povlasticu zajedničkog nasljedstva s Isusom, on piše: "Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo."—1. Ivanova 3: 1-3

Bit će korisno razmotriti pitanje pobjede nad svijetom, zapamtiti da postoje dva velika načela koja djeluju na zemlji od čovjekovog izvornog grijeha. To su ljubav i sebičnost—ili dobro i zlo. Vjerojatno je to bila jasna vizija apostola Ivana o božanskoj ljubavi i što ona znači Božjim stvorenjima, što mu je pomoglo da uoči važnost Učiteljevog saopćenja po pitanju pobjede nad svijeta. Za Ivana, to je značilo da je Isus pobijedio zli, sebični duh svijeta.

Stvoritelj, naš Nebeski Otac, tvorac je ljubavi, a tijekom stoljeća bio je njezin zaštitnik. Sotona je zaštitnik sebičnosti. Ta dva principa su u ratu jedan s drugim od čovjekova pada. Pravi kršćani, oni koje je Bog pozvao da mu služe i koji su bili vjerni uvjetima svoga poziva, bili su potaknuti isključivo ljubavlju. Oni su "rođeni od Boga",—to jest, njegovim Duhom. (1. Petrova 1: 3; 1. Ivanova 5: 18) Ostatak čovječanstva je, u većoj ili manjoj mjeri, prošao kroz život s načelom sebičnosti koja ih uvelike kontrolira. Uistinu, nisu svi bili namjerno zli, nepravedni ili neljubazni. Čovjek je stvoren na Božju sliku, a tragovi ove slike još su prisutni i očituju se u djelima dobrote mnogih ljudi.

Koliko god ih treba pohvaliti, nisu samo djela dobrote, niti djela milosrđa, ta koja ostvaruju pobjedu

nad svijetom i njegovim duhom, kao što nam je Isus dao primjer. Prije je to promijena stajališta o smislu života, od načela življenja za sebe do načela življenja za Boga, posvećivanje naših života njegovoj službi. Rečeno je da je samoodržanje veliki prirodni zakon. To je nesumnjivo istina u odnosu na sve niže redove Božjih stvorenja ovdje na zemlji. Međutim, samo zbog grijeha i zle vladavine Sotone, ljudi su ga prihvatili kao dominantni motiv života.

Osobni interes postao je toliko način života u svijetu da se smatra normalnim i pohvalnim. To je načelo koje, u velikoj mjeri, vlada "sadašnjim zlim svijetom", kojem je Sotona "knez." (Galaćanima 1: 4; Ivan 12: 31). Tako je, također, bilo u prošlim vremenima, kroz mnoga stoljeća od čovjekova pada u nesavršenstvo. Neki su, umjesto da plutaju valovima sebičnosti koji su zahvatili većinu čovječanstva, krenuli protiv plime. Nesebično su posvetili svoje živote stvarima za koje se nadaju da bi mogle poboljšati čovjekovo sadašnje stanje, ili barem ublažiti patnje onih koji sami sebi ne mogu pomoći. Oni će dobiti svoju nagradu u Božje vrijeme.

Jedina "stvar" koja će stvarno uništiti sebičnost i uspostaviti ljubav na cijeloj zemlji kao motiv života je Božji plan otkupljenja kroz Krista. Jedini, dakle, koji mogu uistinu nadvladati svijet u sadašnjem vremenu, u biblijskom smislu, su oni koji vjerno slijede njegove stope žrtvovanja. Prije Isusovog Prvog dolaska bilo je nekih koji su uhvatili duh mesijanskog poslanja i rado mu posvetili život. Pavao navodi neke od njih u 11. poglavlju Hebrejima. Mojsije je bio jedan od njih. "Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se sinom kćeri faraonove. Radije izabra biti zlostavljan zajedno s

Božjim narodom, nego se časovito okoristiti grijehom. Većim je bogatstvom od blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću."—Hebrejima 11: 24-26

Mojsije je bio pobjednik. Kako svijet gleda na stvari, Mojsije bi imao mnogo veću prednost da ostane u Egiptu i prihvati zakonsko članstvo u obitelji faraona. Sa stajališta osobnog interesa, mogao je sve izgubiti i ništa ne dobiti od napuštanja i prihvatanja poslanja svog naroda. Međutim, kako apostol objašnjava: "Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga vidi." (Hebrejima 11: 27) Mojsije je imao vjeru u Božja obećanja i bio je uvjeren da će tijekom života u skladu s tim obećanjima biti njegovim najvećim vječnim interesima, iako je to značilo gubitak gotovo svih zemaljskih prednosti.

ISUS, VELIKI PRIMJER

U Isusu imamo naš najveći i najobuhvatniji obrazac ljubavi kao načina života. Ne samo da nam je dao primjer, nego je i ljubio svoje sljedbenike govoreći: "Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge." (Ivan 13: 34) Međutim, to stajalište nisu ni razumjeli niti cijenili ljudi u Isusovo vrijeme, a do Pedesetnice njegovi vlastiti učenici nisu shvatili njegov stvarni smisao. Kad je bogatom mladom vladaru rečeno da proda sve što je imao i da poda siromašnima, otišao je žalosan. Slijedeći zakon samoodržanja, on je skupio tu imovinu kao zaštitu protiv budućnosti i nije bio spreman napustiti ideju da će jednog dana trebati svoje bogatstvo.—Matej 19: 16-22; Luka 18: 18-23

Čak su i učenici bili zbunjeni tim savjetom bogatom mladiću, koji kao da je odražavao tako

bezobzirno napuštanje svakog vlastitog interesa. Osvrćući se na taj događaj, Isus je objasnio svojim učenicima da će lakše deva proći kroz ušicu igle, nego bogataš ući u kraljevstvo Božje. Tada su pitali: "Tko se onda može spasiti?" Isus nije izravno odgovorio na to pitanje, samo je opazio: "Ljudima je to nemoguće, ali *Bogu je sve moguće*." Petar, želeći razumjeti tako drugačiju filozofiju od bilo čega na što su navikli, upitao je: "Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?"—Matej 19: 23-27

Smisao Petrova pitanja je jasan. "Mi sve ostavismo", rekao je. Drugim riječima, podsjećao je Učitelja da su se kao njegovi učenici pridržavali uvjeta učeništva koje je nastojao nametnuti bogatom mladom vladaru. Doista, njihovo "sve" vjerojatno nije bilo toliko kao "sve" u mladića, ali je načelo bilo isto. Nakon što su se žrtvovali, oni su, naravno, htjeli znati što mogu očekivati zauzvrat. To je bio smisao Petrova pitanja. Ono otkriva da do sada nije uhvatio istinski duh učeništva. Za njega je to još uvijek bio više ili manje poslovni prijedlog, za koji se nadao da će mu donijeti veću naknadu, barem u časti i prestižu, nego njegov ribarski posao. Umjesto da bude skromni ribar, nadao se istaknutom mjestu, da u Mesijinom kraljevstvu bude vladar, knez i velikan.

Kad je Isus najavio svojim učenicima da ide u Jeruzalem i da očekuje da će tamo biti uhićen i ubijen, Petar je opominjao: "Bože sačuvaj, Gospodine!" ili, kao što kaže *'Young's Literal Translation'*, "Budi dobar prema sebi." (Matej 16: 22) Isusov odgovor na ovaj dobronamjerni savjet bio je sljedeći: "Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!" Petar je pokušavao uvjeriti Učitelja

da treba dopustiti vlastitom interesu da utječe na njega i da ne ide u Jeruzalem, gdje je znao da su njegovi neprijatelji postavili zamku za njegovo uhićenje. Čineći to, Petar je nehotice podržao Sotonin cilj, koji uvijek potiče ljude da prvo razmisle o sebi.

Narodi svijeta, nad kojima je Sotona princ, prirodno razmišljaju o sebi prije svega. To je postao čovjekov način života od doba Edena, ali to nije Božji put. Isus je uvodio novi put—onaj nesebične ljubavi. U Božjem svijetu, "gdje pravednost prebiva", to je jedini put kojim će biti dopušteno nastaviti. (2. Petrova 3: 13) Međutim, trenutno je to samo put Isusovih učenika, koje je uveo tijekom svoje zemaljske službe.

Isus je rekao: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga." (Matej 16: 24, 25) Petar je savjetovao Isusa da spasi svoj život, ali Isus je ovdje objasnio Petru da oni koji nastoje spasiti svoje živote, izgubit će ih, dok će ih oni, koji su žrtvovali svoje živote, spasiti. Uputno je jesu li učenici u to vrijeme razumjeli dubinu te izjave, ali to je bila samo jedna metoda kojom je Isus objasnio razliku između puta vlastitog interesa i puta ljubavi—ljubavi koja se očituje u samopožrtvovnom interesu u korist drugih.

Isus je čak i tada "žrtvovao život" za druge—doista, za cijeli svijet čovječanstva. Kasnije, ženama u njegovoj praznoj grobnici, dano je uputstvo da odu i kažu učenicima da je uskrsnuo od mrtvih, a u toj je poruci posebno je spomenut Petar: "Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru." (Marko 16: 7) Petar vjerojatno nije potpuno shvatio kad mu je Isus objasnio da će spasiti svoje živote oni koji ih izgube u božanski

upravljenom Božjoj službi. Međutim, sada se čini da je Isus, usmjerujući posebnu pozornost na činjenicu svog uskrsnuća, uputio pouku nazad u Petrov um i srce. Bez sumnje, Isusova misao je bila: "Recite Petru da je moj život spašen. Htio je da ga spasim sebično izbjegavajući privilegiju žrtve. "Poput ljudi ovog svijeta, smatrao je glupim da bih u hitnom slučaju trebao misliti na bilo koga osim na sebe. Mislio je da bih se trebao zaštititi, ali kad mu kažete da sam uskrsnuo od mrtvih, shvatit će da je moj život bio spašen na Božji način, a ne slijedeći svjetovno načelo sebičnosti."

POBJEDA NAD SVIJETOM

Pobjeda nad svijetom znači da se u ispunjavanju uvjeta naše posvete suprotstavljamo načelu sebičnosti kojim smo okruženi sa svih strana i nastavljamo polagati svoje živote nesebično u službi Bogu, istini i braći. Kao kršćani, pozvani smo "nadići" svijet i od njega ostati odvojeni, ne dopuštajući da na nas utječe njegovo koristoljubivo stajalište. Još nije pravo vrijeme za reformiranje svijeta niti za promjenu njegovog općeg stajališta sebičnosti u ono požrtvornosti. Dakle, pred nama je test uslijed kojega ćemo se i dalje odvajati od svijeta tako što ćemo napuštanjem stajališta sebičnosti podrediti svoje živote u cilju božanske ljubavi i služenja.

Pobjeda nad svijetom ima mnogo ozbiljnije implikacije od primjerice suzdržavanja od nekih užitaka za koje se može činiti da ih svijet pruža. Doista, mnoga su zadovoljstva nadahnuti sebičnošću i stoga ih trebaju izbjegavati oni koji nastoje pobijediti svijet. Nemojmo, međutim, misliti da smo vjerni pobjednici samo zato što se držimo dalje od tih stvari.

Kao Učitelji sljedbenici, pripremni smo sudjelovati s njime u vladanju novim Božjim svijetom, stoga smo uvježbani u načelima ljubavi. Pod utjecajem ljubavi darujemo svoje živote kroz vjerno žrtvovanje. To ne znači da u životu nemamo radosti. Zapravo, ako živimo prema pravim smjernicama, Gospodinova će radost biti naša. Ako, s druge strane, nismo naučili dovoljno cijeniti put ljubavi i žrtve da bismo pronašli onaj dio koji će kompenzirati sve prividne radosti ovoga svijeta, trebali bismo ispitati naša srca kako bismo saznali što je pogrešno. Ako moramo “poći u svijet” kako bismo pronašli ugodnu razonodu dok polažemo svoje živote za Boga, morali bismo se ozbiljno zapitati jesmo li ili nismo pobjednici kakvima bismo trebali biti.

Patnje o kojima je Isus govorio u našem uvodnom tekstu bit će srazmjerne stupnju u kojem je naš tijekom života suprotan duhu svijeta. Svijet voli svoje, objasnio je Isus. (Ivan 15: 19) Ako svijet ne nalazi ništa u nama, ili u našem načinu života, što je suprotno njihovom vlastitom, onda se možemo upitati o putu kojeg smo izabrali ili o stupnju naše pobjede.

Međutim, ako “pobijedimo svijet”, dužni smo, u nekom trenutku i na neki način, osjetiti njegovo protivljenje, jer “u svijetu imate muku,” (Ivan 16: 33). Ipak, možemo “biti hrabri,” ne zato što se radujemo nevolji, nego zbog ovog dokaza o božanskom odobrenju. Možemo se radovati zbog naše vjere u Božja obećanja da, iako sada gubimo naše zemaljske živote, odričući se svega što svijet smatra vrijednim, sigurni smo da ćemo doseći život “u izobilju,” jer “postojanošću u dobrim djelima” ištemo “slavu, čast i neraspadljivost – život vječni.”—Ivan 10:10; Rimljanima 2: 7

"SLIJEDITE ME"

Svijet Isusovog doba okrenuo se protiv njega i konačno ga ubio. Danas ne bismo trebali očekivati bolji tretman. Kao što je Isus objasnio, sluga ne može očekivati da bude iznad svog Učitelja. (Ivan 15: 20) Razlog zašto je svijet mrzio Isusa bio je taj što je njegov način života bio suprotan njihovom. Svojim primjerom žrtvovanja osudio je njihov način sebičnosti, i svojim je učenjima razotkrio njihove široko rasprostranjene pogreške, dok je sam učio nepopularne istine.

Kao i njegovi učenici, čujemo Učiteljev poziv: "Slijedite me" (Matej 4: 19). Slijediti Isusa znači mnogo više od toga da mu se divimo. Vjerno hodati njegovim stopama znači da će naša iskustva u svijetu biti slična njegovim. Međutim, on je "pobijedio svijet", a mi isto tako možemo učiniti i ako, poput njega, imamo pred sobom veliki cilj božanske volje i pouzdano se oslanjamo na obećanu milost Nebeskog Oca koji će pomoći u vrijeme potrebe.—Hebrejima 4: 16

Budući da uskoro ove godine sudjelujemo u spomen-obilježjima, radujmo se više nego ikada onome što oni označavaju kao simboli Isusove smrti kao čovjekovog Otkupitelja. Sjetimo se također da zbog ovog velikog otkupiteljskog djela sada imamo privilegiju umrijeti s Isusom polaganjem svojih života u vršenju Božje volje. Ako smo u tome vjerni, bit ćemo pravi pobjednici i ispuniti u sebi obećanje Učitelja: "Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo."—Otkrivenje 3: 21

Služite s poniznošću

Ključni redak: „Jer—svaki **ISUS** nam, u našem
koji se uzvisuje, bit će ključnom stihu, daje
ponižen, a koji se ponizuje, sveobuhvatnu temu
bit će uzvišen.“ kršćanskog života. Ta

Luka 14: 11 suštinska tema je osobna
poniznost. Ako težimo

Izabrani tekst: samouzvišenju, u jednom
Luka 14: 7-14 ćemo trenutku sigurno
biti poniženi. S druge

strane, ako se dobrovoljno ponizimo, biti ćemo uzvišeni od našeg Nebeskog Oca. To je u skladu s Božanskim načelom: “Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti! Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.”(Galaćanima 6: 7-8 *NKJV*) Ili ćemo uživati u plodu poniznosti ili očajavati u plodu našeg ponosa.

Isusova izvorna publika za ovu lekciju bio je skup vjerskih vođa u domu istaknutog farizeja. Ovi su ljudi voljeli "prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama." (Marko 12: 38-40). Naš je Gospodin uokvirio lekciju o poniznosti prisposodobom utemeljenom na tekstu iz Knjige izreka. Zasigurno su ti religiozni ljudi bili upoznati s riječima Starog zavjeta, jer su sebe smatrali upraviteljima Božje Riječi. Opomena je glasila: "Ne veličaj se pred kraljem, i ne sjedaj na mjesto velikaško,

jer je bolje da ti se kaže: ‘Popni se gore’ nego da te ponize pred odličnikom.”— Izreke 25: 6, 7, *NKJV*

Ne bi li bilo vrlo posramljujuće prisvojiti mjesto časti, a zatim, pred svima, biti poslan na skromno sjedalo? Budimo upozoreni i izbjegavajmo takvo drsko razmišljanje. Kao što je psalmist molio: “Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva. Ali tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti me!”— Psalmi 19: 12, 13, *NKJV*

Svojstvom naše pale prirode bilo bi lako pretpostaviti da je naša čast zaslužna zbog duhovne zrelosti ili godina služenja u Božjem cilju. Ne! Poniznost mora neprestano vladati u našim srcima. U vječnom planu stvari, oni koji su koristoljubivi, oholi ili hvalisavi bit će poniženi od Boga. Isus je rekao: "Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’, nego onaj koji vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima. Mnogi će me u onaj dan pitati: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznavao! *Nosite se od mene, vi bezakonici!*’" (Matej 7: 21-23, *NKJV*) Upamtimo zauvijek: "Pred slomom se oholi srce čovječje, a pred slavom ide poniznost."—Izreke 18: 12, *NKJV*

Isusove pouke o nužnosti poniznosti ostavile su trajan dojam na srce apostola Petra. On nam je prenio ovo životno načelo u završnim stihovima svoje prve poslanice. "Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer *Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost*. Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. *Svu svoju brigu povjerite njemu* jer on se

brine za vas." (1.Petrova 5: 5-7, *NKJV*) Naša poniznost, pod Božjim nadzorom, nikada nas ne omalovažava. Uvijek je za naš blagoslov i kršćanski rast, i pokazuje Božju brigu za nas. Tako možemo njegovati povlasticu, korist i blagoslov služenja Bogu s poniznošću.

Pouka dva

Cijena učenja

***Ključni redak: „I tko ne
nosi svoga križa i ne ide
za mnom, ne može biti
moj učenik!“***

Luka 14: 27

***Izabrani tekst:
Luka 14: 25-33***

NAŠ ključni stih govori nam o cijeni učenja. Ukratko, to je cijena svega što imamo. Ova misao može u početku skrhati naravni um. Međutim, duhovni um će razumjeti. (1.Korinćanima 2: 12-16) Kako bismo uspješno

slijedili Isusa i bili njegov pravi učenici u punom smislu, moramo ponijeti vlastiti križ i nositi ga "danomice"—Luka 9: 23

U okviru našeg izabranog pisma, Isusova je služba postigla očigledan uspjeh, i veliki broj ljudi ga je slijedio. Ljudima naravnog uma svidjelo bi se da Učitelj propovijeda milozvučnu i laskavu poruku. Zašto uvrijediti bilo koga od mnoštva i riskirati gubitak potencijalnih učenika? Isusove riječi su morale biti

šokantne: "Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik!." (Luka 14: 26, *NKJV*) Ovdje im je govorio o cijeni učenja.

Kako je moguće da je Isus propovijedao mržnju prema roditeljima, braći i sestrama ili djeci? Mržnja o kojoj je Isus govorio nije od zlobe, pohlepe ili bijesa. Prije je to razumijevanje relativne vrijednosti najvrjednijih stvari za nas. U usporedbi s darom da postanemo Božja djeca, rođeni od njegova Duha Svetoga, sve ostalo gubi značaj. Priznajemo dragocjenu vrijednost zemaljske obitelji, ali na kraju smrt će razdvojiti zemaljske veze. Međutim, naše prihvaćanje u Božju obitelj kroz Krista je vječno i stoga neprocjenjivo. Sve što imamo na ovom svijetu nije ništa u usporedbi sa—svom njezinomom naklonošću, prijateljstvom, počasti i bogatstvom. "Ta što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu nauditi?" "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga."—Marko 8: 36, 35, *NKJV*

Apostol Pavao shvatio je ovo načelo. Nakon uvježbavanja njegova impresivnog dostignuća, zaključio je: "Ali što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smatram gubitkom. Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvršnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mogega, radi kojega sve izgubih i otpadom smatram: da Krista steknem i u njemu se nađem—ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj—da upoznam njega i snagu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih."—Filipljanima 3: 7-11, *NKJV*

"Zajedništvo" Kristovih patnji postiže se nošenje križa. Takvo nošenje križa, kao što je navedeno u našem Ključnom stihu, ne znači da bismo trebali doslovno nositi veliki križ u svakodnevnom životu. Nošenje križa je bol, umor, prijekor i poniženje povezano s time da naše svjetlo svakodnevno sjaji. Naš Gospodin Isus iskusio je te stvari dok je hodao ulicama Jeruzalema na svom putu za Golgotu. Svatko od nas mora nositi križ koji nam je dao naš Nebeski Otac. To će nas koštati mnogo našeg vremena, energije i zemaljskog prestiža. Isus je rekao: "Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik." (Luka 14: 33 *NKJV*). Stoga je davanje svega što imamo Bogu za Krista vrlo skromna cijena za neprocjenjivu vrijednost učenništva.

Izgubljeni sin

Ključni redak: „*A otac reče slugama: ‘Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!’*“

Luka 15: 22-24

Izabrani tekstovi:

Luka 15: 11-24

NAŠA lekcija se obično naziva Prispodoba o izgubljenom sinu, zbog sinovljevog nepromišljenog apetita prema zemaljskim zadovoljstvima i rasipnom trošenju. Međutim, pravilnije bi se mogla nazvati Prispodoba o milostivom ocu koji voli. Očito je da je otac u ovoj priči zamišljen da predstavlja Boga, jer je priroda i dubina ljubavi i milosrđa našeg Nebeskog Oca snažno naglašena u riječima koje je Isus govorio. Kao i otac, Bog i čezne i bdije da mu se grešnici-pokajnici vrata. On nije uništavatelj, već spasitelj.

Oni koji se žele pokajati od grešnih puteva i biti primljeni natrag u Božju obitelj, neće pronaći nijednu drugu prispodobu koja bi pomogla u rasvjetljavanju Božje ljubavi i njegove želje da ih prihvati. Oni su ohrabreni predstavljanjem Oca kao onoga koji ih ne želi samo primiti, nego bdije i čeka bilo kakav znak povratka, a zatim izlazi u susret pokajniku. Isus je ranije rekao: "Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost

zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."—Luka 15: 7, *NKJV*

Taj Božji portret proturječi općoj percepciji o njemu. Njegov lik je pogrešno predstavljen pogrešnim vjerovanjima, zbog čega ga se većina ljudi boji. Stoga od njega ne očekuju toplo prihvaćanje ili obilje ljubavi. Činjenica da je otac u ovoj prispodobu bdio i čekao na svog lakomislenog sina, pa čak mu i potrčao u susret, snažno je svjedočanstvo o brižnoj Božjoj naravi. Kad ispravna misao o Božjem karakteru dopire do onih koji su duhovno siromašni i poniženi, oni dobivaju obnovljenu nadu u potpuni povratak Bogu i njegovo prihvaćanje.

Izgubljeni sin došao je k sebi. Probudio se u spoznaji svoje strašne potrebe i činjenice da njegov otac ima obilno bogatstvo. Njegov će otac vjerojatno biti voljan dopustiti mu da sudjeluje u blagoslovima koje više ne zaslužuje, čak i ako će živjeti kao sluga. Njegov izraz: "Ustat ću, poći svomu ocu!" predstavlja ono što bi trebao biti stav svih onih koji se pokaju. (vs.18) Doista, svi trebamo uvidjeti našu vlastitu potrebitost i obilnu zalihu koju je Bog učinio u Kristu Isusu za oprostjenje naših grijeha. Budući da nam je tako oprošteno, ponovno smo dobrodošli u njegovoj ljubavi i brizi, i ponovno u harmoniji s onim od koga teku svi blagoslovi.

Radost ugodnog pomirenja s Bogom jasno je vidljiva u današnjoj lekciji. Mi, kao kršćani, pomirili smo se s Bogom po Isusu, i sada nam je povjerena služba pomirenja. (2.Korinćanima 5: 18) "Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom!" (vs. 20) Kao Božji poslanici, mi zaduženi za propovijedanje

riječi pomirenja. "Umjesto Krista," mi molimo ljudsku obitelj pod utjecajem grijeha, izgubljene iz prispodobе, da se pomire s Bogom.

Pouka četiri

Sin Čovječji spašava

Ključni redak: „Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“

Luka 19: 10

Izabrani tekstovi:

Luka 19: 1-10

NAŠ ključni stih sažima zašto je Isus došao na zemlju. Njegova

samoproглашена misija je “potražiti i spasiti izgubljeno.” To ostaje njegova misija i danas, a mi smo nužno zainteresirani za

njezino ostvarenje.

Događaj u našem odabranom pismu je priča o Isusu u posjetu Jerihonu. Zakej, sakupljač poreza za Rimljane, borio se da vidi Učitelja. Njegov niski stas ometao je njegove napore, pa se brzo popeo na stablo smokve kako bi imao bolji pogled, i tamo je čekao. Njegovi su naponi bili nagrađeni. "Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: ‘Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući.’ On žurno siđe i primi ga sav radostan.” (Luka 19: 5, 6) Zajedništvo u kući Zakeja te večeri moralo je biti predivno! Postao je Isusov sljedbenik, a uspomene na njihovu zajedničku večer nesumnjivo su sjale u njegovom srcu do kraja života.

U oštroj suprotnosti s Isusovim stavom dobrodošlice prema Zakeju, vjerski vođe Židova su ga prezreli. Po njihovoj procjeni on je bio izgubljeni grešnik, dostojan prezira, jer je služio kao poreznik rimskih okupatora. Njihova negativna reakcija na Isusov odlazak u Zakejev dom možda je posljedica suptilnog ukora koji je implicirao njegov izbor. On je radije boravio s iskrenim grešnikom nego s tvrdokornim samouvjerenim domaćinom. Izvucimo vrijednu pouku iz primjera Gospodina. To je mana, endemska za našu palu rasu, gledanja s visine na druge koji nisu cijenjeni da budu posvećeni kao što mislimo za sebe. Isus je, međutim, slijedio primjer svoga Oca: "Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu"— 1.Samuelova 16: 7, *NKJV*

Sjetimo se da se nemamo čime razmetati. Sve što imamo primili smo od Boga i potpuno se oslanjamo na njegovu milost prema nama u Kristu Isusu. (1.Korinćanima 4: 7; 2.Timoteju 2: 1) Stoga nikada ne bismo trebali pokazati prezir prema našem bližnjemu. Umjesto toga, trebamo iskazati istu ljubav, milosrđe i suosjećanje koje je Isus svojim primjerom pokazao postupanjem prema Zakeju.

Impresivna lekcija okrutnog suda, za razliku od Isusove ljubavi, nalazi se u Lukinu Evanđelju. Kad je Isus krenuo prema Jeruzalemu, poslao je glasnike ispred sebe. "I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: 'Gospodine, hoćeš li da kažemo *neka oganj siđe s neba i uništi ih?*' No on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo" (Luka 9: 51-56, *NKJV*) Isto tako budimo uvijek svjesni našeg

"duha"—da nismo ovdje da bismo "uništili ljudima živote," nego da radimo s Isusom na njihovom spašavanju.

Kao Kristovi predstavnici u današnjem svijetu, dobro nam je da osvježavamo svoj um svakodnevnim mislenjem nakon buđenja. Mi moramo spasiti ljudske živote, a ne ih uništiti, jer je Sin Čovječji došao "potražiti i spasiti izgubljeno."

Pouka pet

Slijedite me

Ključni redak: „I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’“

Matej 4: 19

Izabrani tekstovi:

Matej 4: 12-22

POZIV na Božju službu u propovijedanju Evanđelja bezvremenski je uhvaćen u našem Ključnom retku, i svi koji se sjećaju okvira naše lekcije dive se odlučnom odgovoru pozvanih. "Oni brzo ostave mreže i pođu za njim."

(Matej 4: 20) Nesumnjivo da su im Isusove riječi bile vrlo uvjerljive, čak i sada su nam još uvijek uvjerljive dvije tisuće godina od vremena kada su izgovorene. Isusov glas ima nepogrešiv ton autoriteta i duhovnosti. Želimo ga slijediti, kao što ovce slijede svoga pastira. Isus je primijetio da kad on poziva svoje ovce, "pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas." Ivan 10: 4, *NKJV*

Učenici spomenuti u našem odabranom pismu imali su drugi razlog da slijede Isusa s takvom nenadanošću. Lukino Evanđelje otkriva da se u vrijeme Učiteljevog poziva dogodilo čudo. Dok je stajao uz Galilejsko more, kojeg je Luka nazvao "Genesaretskim jezerom", Isus je ušao u jedan od praznih čamaca duž obale, koji je pripadao Šimunu, i zamolio ga da malo otisne od kraja, a on iz čamca poučavaše mnoštvo. Kad je završio s govorom, Isus reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov." Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." Uчиниše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše."—Luka 5: 1-7, *NKJV*

Kad je Šimun Petar vidio što se dogodilo, priča se nastavlja: "pade do nogu Isusovih govoreći: 'Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!'" Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: 'Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!' Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.."—vss. 8-11, *NKJV*

Mi, Isusovi sljedbenici, dobijamo važnu pouku iz ovog događaja. Učenici su bili zanatski ribari i dobro su poznavali svoj zanat. Cijelu su noć lovili ribu, ništa ne uhvativši, a sada im stranac kaže da spuste svoje mreže. S mogućim uzdahom i nevoljkošću, Petar je poslušao. Zbog ogromnog ulova ribe Petrom su ovladale emocije: "Idi od mene! Grešan sam čovjek!" Međutim, Učiteljev glas bio je ohrabrujući: "Ne boj se!", i Šimun ga počne slijediti. I mi se možemo susresti s okolnostima u našim

životima koje izgledaju ili nadmoćno ili uzaludno. Ipak, moramo se pokoravati Isusovim riječima unatoč tome što mislimo suprotno. On će se pobrinuti da blagoslov bude dan sve dok ga slijedimo.

Ivan u Otkrivenju pruža prikladan opis onih koji blisko slijede Isusa: "Oni prate Jaganjca kamo god pođe." (Otkrivenje 14: 4) Oni ne traže lakši put ili prečicu u životu. Kuda god Jaganjac pođe, pažljivo ga slijede. Slušajmo svakodnevno Učitelja kad kaže: "Slijedite me."

